

førend det Arbejde, som de Forstævnte have at udføre ved Skatsætningen af deres Medborgere, skulde begynde og vi maae erkjende, at dette kunde bidrage til en mere eensartet Opfatning af det dem paaliggende Hverv og af Lovens Bestemmelser, end det uden dette Middels Anvendelse kunde ventes at være Tilfældet. Men vi troe dog ikke, at dette vilde være nok til det tilstgiede Niemed. Desuden maa det ikke oversees, at man, ved at gjøre Sogneforstanderskabet eller Borgerrepræsentanterne til Skattecommission, gaaer ud fra en Forudsætning, der neppe i alle Tilfælde turde holde Stik, at nemlig de Mand, som efter deres Medborgeres Anskuelse ere de meest skikede til at varetage Communens Anliggender i Almindelighed, ogsaa skulde være de meest skikede til at foretage en Skatteansættelse. Og hertil kommer endnu en Betragtning, som man maa lægge Bægt paa, naar man har Hensynet til det communale Livs Udvikling hos os for Die. Det vilde upaatvivleligen svække Lysten til at indtræde i Borgerrepræsentationerne og Sogneforstanderskaberne, naar et Hverv, som det her omtalte, ubetinget blev forenet med de øvrige Forretninger, som disse have at udføre. Men det maa ogsaa betænktes, hvorledes Forholdene ere hos os, og hvor mange Slags Indflydelse der maatte befrygtes at ville gjøre sig gjældende i Skattecommissionerne, naar disse udelukkende skulde bestaae af Communens Medlemmer. Vi maae tage Forholdene som de ere hos os, og tænke os Livet, saaledes som det har udviklet sig i vore, i Reglen, smaae Communer.

Men, naar disse Betæneligheder maatte forekomme os at have en allerede ikke ringe Bægt under Lovforslagets System, saa kunne vi ikke andet end betragte dem som overveiende, naar man maa tilraade at gjøre Skattecommissionernes Arbejde til noget Andet og Mere end det efter Lovforslaget var paatænt, for hvilket der, hvad vi nærmere ville komme til at udvikle paa sit Sted, forekommer os at tale vægtige Grunde. Støttende os til de her udviklede Grunde, have vi derfor anseet det for rigtigst at foreslaae 3 nye Paragrapher istedetfor de her omtalte.

Vi foreslaae (§ 8), at, ligetom Kjøbenhavn

efter Finantsministerens Bestemmelse skal inddeles i et passende Antal Skattefredse, saaledes skal med Hensyn til Ansættelse til Indkomsskat ethvert Amt, ligeledes efter Finantsministerens Bestemmelse, deles i Skattefredse, saaledes at hver Commune paa 5000 Indvaanere eller derover udgjør en egen Kreds, og at forøvrigt saa mange Communer samles i een Kreds, at dennes Befolkning udgjør mellem 8 og 15,000. Dernæst foreslaae vi (§ 9), at i Kjøbenhavn for hver Skattefreds dannes en Skattecommission, bestaaende af en af Finantsministeren udnævnt Regjeringscommissair, 2 af Magistraten, og 4 af Borgerrepræsentanterne valgte Medlemmer. I alle andre Kredse skal der for hver Commune, hvoraf denne Skattefreds bestaaer, være en Skattecommission, bestaaende af den for Skattefredsen af Finantsministeren udnævnte Regjeringscommissair, 4 af Borgerrepræsentanterne eller Sogneforstanderskabet blandt bosiddende Mand i Kommunen valgte Medlemmer, og 2 i Skattefredsen bosiddende Mand, der vælges for alle til Skattefredsen hørende Communer, i Forening af Amtsraadet og 3 Udsendinge af Kjøbstæderne.

Der vil saaledes i enhver enkelt Skattecommission findes ved Siden af et Element, der vil kunne betragtes som et Regjerings-Element, baade et Communal-Element og tillige et Element, der staaer midt imellem begge disse, der ikke staaer Kommunen meget fjernt, men dog ikke har indlevet sig saaledes i denne, at det vil have Vanskelighed ved at frigjøre sig for de Betragtninger og Hensyn, hvoraf Communens egne Medlemmer ofte maatte antages at være hildede. Vel have vi ikke overseet Vanskeligheden af at finde saa mange Mand, som kunne være skikede til at indtage den Regjeringscommissairen i Skattecommissionerne tiltænkte Stilling, og heller ikke er det undgaaet os, hvor vanskeligt det fra Begyndelsen af vil være, selv paa denne Maade at forviise sig om, at mere eensartede eller mindre forffjellige Anskuelser ville blive fulgte af Skattecommissionerne, og at Lovens Forfrister overalt ville blive bragte i Anvendelse paa eens Maade og i samme Mand. Men vi ere dog forviisede om, at hine Vanskeligheder ikke ville være uover-